

Mál nr. 45/2021

M og
V v/ réttaraðstoðartryggingarliðs fasteignatryggingar.Ágreiningur um bótaskyldu og hvort réttur til bóta hafi glatast.**Gögn.**

Málskot, mótttekið 1.2.2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 11.2.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 31. janúar 2020 sendi lögmaður M tjónstilkynningu til V þar sem fram kom að með kaupsamningi 17. desember 2018 hafi M keypt nánar tilgreinda íbúð í fjöleignarhúsi A: Í kaupsamningnum hafi verið vísað í þinglýstan eignaskiptasamning þar sem fram komi að íbúðinni fylgi eitt herbergi í risi. M hafi hins vegar aldrei verið afhent umráð þessa herbergis og einn nágranni hans að A fullyrði að hann eigi herbergið samkvæmt kaupsamningi frá 25. október 2016. Hafi nágranninn tilkynnt M og húsfélaginu í A að hann hyggist selja herbergið til annars aðila í A. Kveður M að ágreiningur sé um eignarhald á umræddu herbergi og mikilvægt sé fyrir hann að fá skorið úr ágreiningnum fyrir dómstólum. Af því tilefni óskaði hann staðfestingar V á því að málskostnaðartrygging hans eða húsfélagsins að A tæki til málsins.

Með tölvubréfi V, dags. 31. janúar 2020, til lögmanns M var gerð grein fyrir skilmálum vátryggingarinnar þar sem m.a. komi fram að hægt sé að óska eftir réttaraðstoð ef vátryggingin er í gildi þegar ágreiningur kemur upp og að hún hafi þá verið í gildi í að minnsta kosti tvö samliggjandi ár. Vátryggingin þurfi ekki að hafa verið hjá félaginu allan tímann, en hafi vátryggður haft sams konar vátryggingu hjá öðru félagi fær hann þá vátryggingu reiknaða sér til góða. Hafi vátryggður vátryggingu þegar ágreiningur kemur upp, en ekki haft hana í tvö ár, getur hann samt sem áður fengið réttaraðstoð ef að þeir atburðir eða þau atvik sem liggja til grundvallar fyrir kröfunni hafa gerst eftir að réttaraðstoðartryggingin tók gildi. Taldi V að af gögnum málsins væri ljóst að skilyrðum um að vátryggingin hafi verið í gildi í tvö samliggjandi ár áður en ágreiningu kom upp væru ekki uppfyllt. Það var niðurstaða V að M ætti ekki bótarétt úr réttaraðstoðartryggingu hjá félaginu. Í lok bréfsins var á það bent að M gæti skotið afstöðu V til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum eða til dómstóla innan árs frá bréfinu. Annars félli krafan niður með vísan til „51. gr. og/eða 124. gr.“ laga um vátryggingarsamninga

Með tölvubréfi lögmanns M til V, dags. 12. febrúar 2020, var því haldið fram að atvik sem krafa M grundvallaðist á hafi gerst eftir að réttaraðstoðartryggingin tók gildi ganvart M, en hann hafi orðið eigandi íbúðarinnar og þar með vátryggður við undirritun kaupsamningsins. Með tölvubréfi V sama dag til lögmannsins áréttaði V fyrri afstöðu sína um höfnun bótaskyldu.

Með stefnu til héraðsdóms, þingfestri 17. desember 2020, höfðuðu húsfélagið að A og ellefu íbúðareigendur þar dómsmál á hendur M þar sem þess var m.a. krafist að ógild verði með dómi gildandi eignarhlutföll fyrir A og jafnframt að viðurkennt verði með dómi að eignarhlutföll fyrir A skuli vera samkvæmt skráningu í tiltekinni eignaskiptayfirlýsingu frá 17. september 2018, svo og að M verði gert að undirrita eignaskiptayfirlýsinguna.

Með tölvubréfi lögmanns M til V, dags. 8. janúar 2021, var félagið upplýst um málshöfðunina og að í hinni nýju eignaskiptingu væri gert ráð fyrir að eignarhlutur M í sameign yrði minni og fyrrgreint herbergi í risi tilheyrði ekki áfram íbúð hans. Var óskað eftir frekari rökstuðningi fyrir afstöðu V til bótaskyldu. Með tölvubréfi til lögmanns M 11. sama mánaðar kvað V afstöðu sína vera óbreytta og vísaði til fyrri svara.

Með málskoti M, sem mótttekið var 1. febrúar 2021, var kvartað yfir því að 11. janúar 2021 hafi V hafnað að réttaraðstoðartrygging sem innifalin sé í fasteignatryggingu sem húsfélagið að A hafi í gildi hjá félaginu nái ekki til máls er varði ágreiningur um eignarhald á geymslu sem tilheyrir íbúð hans samkvæmt eignaskiptasamningi.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 11. febrúar 2021, er að því vikið að félagið hafi hafnað bótaskyldu í málinu 31. janúar 2020. Þar sem ágreiningur M við V varðandi höfnun á bótaskyldu hafi ekki verið skotið til úrskurðarnefndar innan árs frá því félagið hafnaði bótaskyldu hafi M glatað rétti til bóta úr réttaraðstoðartryggingunni, sbr. 51. gr. laga nr. 30/2004.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 51 gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga glatar váttryggður rétti til bóta ef hann hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefnd skv. 141. gr. laganna innan árs frá því að hann fékk sannanlega tilkynningu frá váttryggingafélagi um að kröfu hans væri hafnað. Í sömu málsgrein segir enn fremur að í slíkri tilkynningu sé skylt að geta framangreinds frests, með hvaða hætti unnt er að tjúfa hann og afleiðinga þess að ekki er aðhafst fyrir lok hans. Með úrskurðarnefnd skv. 141. gr. laganna er átt við úrskurðarnefnd í váttryggingamálum sem nú hefur fengið málið til úrlausnar.

Með tjónstilkynningunni 31. janúar 2020 gerði M kröfu um bætur úr réttaraðstoðartryggingu hjá V vegna réttarágreinings er laut að eignarhaldi herbergis í risi að A sem M taldi vera sína séreign. Samkvæmt því sem fram kom í tölvubréfi lögmanns M til V 8. janúar 2021 gerði ný eignaskiptayfirlýsing fyrir A, sem krafist var viðurkenningar á í dómsmálinu á hendur M, ráð fyrir að herbergið myndi ekki tilheyra hans séreign. Samkvæmt þessu og gögnum málsins verður að telja að ekki fari á milli mála að um sama réttarágreining er að ræða sem M tilkynnti til V 31. janúar 2020 og sem hann tilgreindi í tölvubréfinu 8. janúar 2021. V hafnaði því sannanlega með tölvubréfi til lögmanns M 31. janúar 2020 að M ætti ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingunni vegna þessa réttarágreinings. M lagði hins vegar þennan ágreining sinn við V ekki fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum fyrr en 1. febrúar 2021. Þá var liðinn sá eins árs frestur sem hann hafði til að leggja ágreininginn fyrir nefndina sem kveðið er á um í 2. mgr. 51. gr. laga nr. 30/2004. Er kröfunni var hafnað af hálfu V var tekið fram um þann frest sem M hafði til að höfða dómsmál eða leggja málið fyrir úrskurðarnefnd og hvaða afleiðingar það hefði ef ekkert væri aðhafst fyrir lok frestsins. Með því að skilyrðum 2. mgr. 51. gr. var fullnægt að öllu leyti af hálfu V hefur M glatað rétti til bóta úr réttaraðstoðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaðstoðartryggingarlið fasteignatryggingar hjá V.

Reykjavík, 9. mars 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.